REVİZYONİST ÇETELER ÖĞRETMENLERİ SOYMA YARIŞINDA

İlkokul öğretmenleri Sağlık ve Sosyal Yardım Sandığı

Genel Kurulu'nda faşistler ve sosyal-faşistler işbirliği yaptılar

Geçtiğimiz günlerde İlkokul Öğretmenleri Sağlık ve Sosyal Yardım Sandığı'nın Genel Kurulu yapıldı.

İlkokul Öğretmenleri Sağlık ve Sosyal Yardım Sandığı bundan 33 yıl önce sözde öğretmenlere sosyal yardım yapmak amacıyla kurulmuş. Ama bugüne kadar sandık yüz binlerce ilkokul öğretmeninden sözde kesilen aidatlarla yönetimdeki yiyici takımın beslendiği bir çiftlik olmuş. Bu otuz yıl içinde yönetime çoğu kez iktidar yanlısı kişiler oturtulmuş.

1976 yılında Sandık yönetimine revizyonist TSİP taraftarı TÖB-DER yönetim kurulunun listesi getirilmiş. Ama Sandığın niteliği değişmemiş. Yine ilkokul öğretmenlerinden bakanlığın emriyle kesilen aidatlar bu kez debiyi avuç revizyonist yiyiricinin cebilerine aktırılmış.

İşte yapılan son Genel Kurulda öğretmen düşmanı bu revizyonistlerin gizkin yüzleri, Sandıkta dönen dolaplar yüzü ortaya çıkmış bulunuyor. Çeşitli revizyonist klikler öğretmenlerden gasbedilen paralara sahip çıkmak için tepiştikçe, kirli çamaşırlar ortaya dökülüyor.

TSİP'li revizyonistlerin marifeti

Sandık Genel Kuruluna yaklaşıldığı günlerde ve Genel Kurulun sonra, ortaya dökülen kirli çamaşırların bir sepeti TSİP'li revizyonistlerce ait. 1976 yılındaki Genel Kurulda İlkokul Öğretmenleri Sağlık ve Sosyal Yardım Sandığının başına geçen TÖB-DER Genel Merkezinin "adamları" TSİP'li revizyonistler Sandığı tam bir çiftlik haline getirmişler. Bu revizyonist çete ile ne menfaat çatışması olan T"K"P'liler Genel Kurul öncesi yayınladıkları dağıtıklarının dağıtıklarını, kendilerinin gruplara ait olduğunu, sandık yönetimine gaspsel kasıne sebeb istemektiklerini, Genel Kurul delegeleri arasında zararla yapmaları, kirlerini görev istemektedirler.

Bu bildirinin yayınlandığı günlerde sandığın adresi olan Ankara Caddesi No:44/3 Sıhhiye'deki TÖB-DER Merkezinde bir toplantı yapılmıştır. Bu toplantıda Sandık yönetimine gelecek T"K"P'lilerin nasıl davranacakları, Genel Kurulda nasıl bir tavır takınacakları görüşülmüştür. Bu toplantıda Sandık yönetimine gelecek T"K"P'lilerin MC iktidarının öğretmenleri sömek kıymak için kullandığı faşistlerle işbirliği yapmakla itham ediliyor. (Bkz Belge 2-3)

Gerçekten de yurtsever ve devrimci öğretmenlerin anlaştıklarından ve çeşitli belgelerden anlaşılan, T"K"P'lilerin yanında Sandığın Yönetim ve Yürütme Kurullarına seçilen Isparta delegesi Ali Özbaşı, Elazığ delegesi İsmail Koçan ve Süt delegesi Sabahattin Güsel'in MC iktidarının has adamları olduğu, bunların kendi bölgelerinde İl Milli Eğitim Disiplin Kurullarında çok sayıda devrimci öğretmeni cezalandırdıkları,yıldızlık yaptıkları, 1977'de 2. Olağanüstü Kongrede MC'nin işbaşına getirmek istediği listede yer aldıkları anlaşılıyor. (Bkz Belge 4-5-)

KARŞI -DEVRİMCİLERİN POST KAVGASI

İlkokul Öğretmenleri Sağlık ve Sosyal Yardım Sandığı açılınca içinden bir çuval kirli çamaşır döküldü.

Sosyal-faşist çeteler in ("Birlik ve Dayanışma" ve "Demokratik Merkeciyetçiler")ni arasındaki dalaşmanın soygun sofrasından kimin daha fazla alacağı konusunda olduğu ortaya çıktı. TSİP'liler Sandığı 2 yıl içinde aile şirketi haline getirmişlerdi. Ama bu konuda tek laf etmeden T"K"P'lilerin faşistlerle işbirliği içinde olduğu yayınlanmış yapılıyor; ancak daha iki yıl önce kendilerinin bir başka gerici ile, MC'nin bir adamı ile birlikteleşmeyi örtmeye özel önem verdiler.

Sahte TKP'nin "Birlik ve Dayanışma" adlı çetesi ise kendilerinin MHP'lilerle olan "birlik" ve "dayanışma"ları hakkında bir tek söz etmeden TSİP'lile rin kazılarının,baldızlarının ve diğer aile çetelerinin nasıl Sandığı soyup soğana çevirdiği konusunda belgeleri ortaya sürdüler.

Bütün revizyonist çetelerin öğretmen kitlesine hizmet için değil,Sandığı soyunlarının bir araca haline getirmek için çıkarlıklarını anlaşıldı. Ayrıca iki revizyonist grubun da iş çıkar çatışmasına dönüşen faşistlerle kolkola girmeye her dam hazır olduklarını belirtelendi. 1976'da TSİP'liler faşistleri içlerine almışlardı, 1978'de ise MHP'lilerle "birlik" ve "dayanışma"ya sağlayanlar T"K"P'liler oldu.

Bu ilginç olay revizyonistlerin faşistlerle olan birlişiğini ilk kez bel gelemiyor. Tersine böyle çıkar hesapları olduğu her önemsiz revizyonistler faşistlerle birliği gündemlerine aldılar. Son dikalarda, çeşitli kitle örgütlerinde çıtın geldi dev rimci gruplara,CHP'lilere hatta TİP'li ve TSİP'lilere karşı T"K"P'liler ap

Dev.Sa.7.Sa.9'de

BELGE :1

BELGE :2

BELGE :3

BELGE : 4

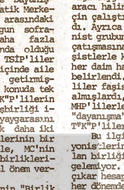

BELGE : 5

Revizyonistler Tepiştikçe

Kirli çamaşırlar ortaya dökülüyor

T"K"P'liler TSİP'lileri anlatıyor

TSİP'liler T"K"P'lileri anlatıyor

Sandık yönetimine gelen gerici,faşist ve revizyonist işbirliğinin iş tesi hali işaretliler. MC döneminde devrimci öğretmen kıyımında, yiyicilikte baş rolü oynayan ve MHP taraftarı olan kişilerdir.T"K"P'liler 18.Genel Kurulda bu listeyi desteklemişlerdir.

Yukardaki Belge Sandığın 1977 şu batında yapılan Olağanüstü Genel Kurulunda MC'ci faşistlerin Sandık Kurula sunduklarını bir deklarasyonu göstermektedir. Bu deklarasyona imza atan üç kişi Temmuz 1978' deki Genel Kurulda "K"P" nin listesinde. Zeki Aktaş isimli kişi ise 1976 Genel kurulunda TSİP'in listesin de yer almış.

Bir TSİP'liler,T"K"P'li nin MHP'li faşistlerle iş birlişini ortaya koyarlarken kendi yüzlerini de açığa çıkarmaktadırlar. TSİP'in son Genel Kurulda T"K"P'nin listesinde yer aldığını ve 1977 2. Olağanüstü Genel Kurulda MC'nin delegeleri olduğunu söylediği kişilerin içinde Zeki Aktaş adlı bir Mardin delegesi bulunuyor. Ama aynı kişi TSİP'lilerin 1976 Genel Kurulundaki listesinin içinde de yer almaktadır.

Bütün gelişmelerden anlaşılan ne TSİP'lilerin ne de T"K"P'lilerin MC'ci faşistlerle işbirliği yapmaktan çekinmedikleridir. İş akbabalar gibi çöplerinde gelince T"K"P'lisi , TSİP'lisi ve MHP'lisi kol kola girişiyor. Hangisinin fazla yiyeceği konusu ortaya çıkınca da birbirlerini çaşalamaya başlıyorlar.

Dev.Sa.7.Sa.9'de

12 Mart hükümlülerine özgürlük

Bilindiği gibi 1803 sayılı Af Yasasının yapılan değişiklikler ömür boyu hapis cezasına çarptırılanlara diğer mahkumlardan farklı olarak 4 yıl daha az indirim uygulanmıştır.

Haziran ayı içerisinde bazı mahkemelerin başvurusu üzerine Anayasa Mahkemesi bu yasanın iptali gündemine almıştır.1803 sayılı yasadaki daha önce diğer haksızlıkların kısmen de olsa giderilmesi gibi ömür boyu hükümlülerin uğradığı bu eşitsizliğin de Anayasa Mahkemesi tarafından düzeltilmesi beklenmektedir.

Bu arada bazı infaz savcılıklarının ömür boyu hapis cezasına çarptırılanları tahliyeye başladığı öğrenilmiştir. Son olarak Kardzin Ürfa'da çok sayıda ömür boyu hükümlü 1803 sayılı Af Yasasının genel hükümlerine uyularak serbest bırakılmıştır.

Çok sayıda 12 Mart hükümlüsü de halen 1803 sayılı Af Yasasındaki haksızlığın bir sonucu olarak cezaevlerinde tutulmaktadır. 12 Mart'ın Anayasa ve genel hukuk ilkelerine aykırı olarak Sıkıyönetim Mahkemelerinde hüküm giymiş proleter devrimciler,demokrat ve yurtseverler de çeşitli infaz savcılıklarının uygulamalarına uygun olarak dernal serbest bırakılmalıdır.

Zindanlarda mücadele sürüyor

ANTAKYA - Cezaevi mahkumları yeni İnfaz Yasasından faydalanmaları için ziyaretçi sorunları en uzak bir şekilde çözümlenmemiştir. Tuvaletlerde hem banyo hem de yemek yapıyoruz.

Bizler yeni İnfaz Yasasının protestosu olmak için yapılan iki günlük açlık grevinden sonra cezaevi idaresi mahkum ve tutuklulara çeşitli cezaevi idaresi mahkum ve tutuklulara çeşitli cezaevi idaresi mahkum ve tutuklulara çeşitli

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

Tito revizyonizmi ve Yugoslav kapitalizmi

Yugoslav revizyonizmi modern revizyonizmin başlıca akımlarından biri sidir. Tito'nun taktiği sıfata göre bu, "Özyönetim sosyalizmi"dir. Bu sahte sosyalizm, Marksizm-Leninizme ihanet yoluna giren bütün oportünistler için ışık tutmuştur. Bugün de özü değişmemiştir. Özyönetim sayesinde yalnızca safsataları gerçek devrimci güçleri şaşırtmak amacını güden bir oyalı olmaya devam etmektedir. Dün Kruşçev, bugün "Üç Dünyacılar" Tito'ya "yoldaş" dediler ve divorlar. Kapitalist Yugoslav ekonomisini "sosyalist" olarak ilan ediyorlar. Oysa daha II.Dünya Savaşı sırasında Amerikan ve İngiliz emperyalistleri Yugoslav revizyonistini destek vererek siyasi ve ideolojik temsilci olarak hazırladılar.Tito,savaştan sonra da sosyalist ülkeler ve uluslararası komünist hareket içinde casusluk ve sabotaj eeylemini sürdürdü. Emperya listlerin bu beginci kolunu kargı, Sta lin'in ölümünden sonra Kruşçev'in BÜrosu, Arnavutluk Emek Partisi ve gerçek Marksist-Leninistler kararlı mücadele verdiler. Tito'nun, emperyalizmin ajanı maskesini düşürdüler. Yugoslav revizyonistleri işte o günlerde "Özgül sosyalizm" safsatasını ortaya attılar. 1950'lerde ise, bugün "Üç Dünyacı"ların "2 numaralarının" diye yücelttikleri "Özyönetimli sosyalizm" sistemini keşfettiler. Onlar sosyalist devlet mülkiyetini "Stalinci dogmatik sosyalizm" diye karalamaya çalıştılar.

Özyönetim,
işçi sınfını ezilen sınıfa döndürdü

"Özyönetimli sosyalizmi"nin uygulanişiyla Yugoslavya'da işçi sınıfı, birbiriyle rekabet eden özel gruplar halinde parçalandı. Her bir "özyönetim" işletmesindeki işçi grubu, toplumun çıkarı ve diğer emekçi gruplarının çıkarlarına karşısında yalnızca kendi çıkarlarını savunur oldu. İşçi sınıfı, ikti darda bir sınıf iken yeni burjuvazi tarafından ezilen ve emirlerin bir sınıfa dönüştü. 1960'larda Kruşçev revizyonizmi, bütün devlet iktidarını ezilinde toplayan bu burjuvazinin temsilcisi haline geldi. Başta AEP ve ÇKP olmak üzere, uluslararası proletarya Tito hain kliğini teşhir etti. Mao Zedung, 1967'de yazdığı bir yazıda "Yugoslavya bir burjuva ülkesine dönüşmüştür" diye yazdı. Şimdi ise "Üç Dünyacılar", temsuz başında Kızıl Bayrak (Hongqi) dergisinde bu yazıyı yeniden yayınlarken bu cümleyi çıkartıyorlar. Uluslararası proleteryanın tuttarlı tavrının sürdürülmesi Marksist-Leninist ve gerçek revizyonizmi ve sosyal-emperyalizmin izinde yürüyor, yoksa özü değişmeyen Tito'yu Kruşçev gibi bağrına basanlar mı?

özyönetimde başıca amaç kardır

Yugoslav revizyonistleri "sosyalizm" sözcüğünü kullanarak Yugoslavya devletinin gerçek kapitalist ve sömürücü niteliğini gizle mek, yeni tipte kapitalizmin geliş mesini teşvik ve devlet, proleterya diktatörlüğü gibi sorunlarda karşı çıkılık yaratmak istiyorlar. Oysa bu sözde sosyalizm özetin ilişkileri,8 yıl gruplarını kapsayan sosyalizmin yerine başka şey değildir. Yugoslav ekonomisi, birbirinden bağımsız, tek başına davranan binlerce işletmeye dayanmıyor. Bu işletmeler; üretimin hacmi, biçimi, sermayenin nereye, ne kadar, ne zaman yatırılacağı, ne kadar kaç işçi alınacağı ve ücretlendirilmesi gibi önemli kararları kendi tanıdık,.Şimdi Yugoslav ekonomisi bütünüyle yabancı tekeller bağımlıdır. "Üç Dünyacı"lara bakarsan bu "Z 85 sosyalizmi"dir. Oysa Yugoslavya'nın bir burjuva ülkesine dönüştüğü diye yazdı, şimdi ise "Üç Dünyacılar", temsuz başında Kı-

ÜCRETLERDEKİ UÇURUM: BİRE KIRK

Yugoslav kapitalizmi-nin doğal sonuçlarından biri, ücretler arasındaki uçurumdur. İşçiler ile "Özyönetimli" işletmelerin yöneticileri arasındaki ücret farkı,Tito'nun kendi konuşmalarında bile bu etmek zorunda kaldığı gibi 1'e 20'dir. Hatta bazı durumlarda bu 1'e 40'a kadar çıkmaktadır. Diğer kapitalist ülkeler de olduğu gibi, bu "Özyönetimli" işletmelerin yöneticileri hem çok yüksek ücret alıyorlar, hem de pirim, teşvik gibi adlarla işçilerin emeğini daha fazla sömürüyorlar-ların ek ikramiye adı altın da dağıttığı kârın % 90'ından fazlası müdür,mühendis ve teknisyenlere gitmektedir. Bu burjuva yönetici tabakası tekeller-le girdiği ortak işletmelerde, ayrıca emperyalistlerden yüksek aylık alıyorlar.

Özyönetimli" işletmelerin yöneticileri,Yugoslavya emekçilerinden sömürdükleri bu kârların önemli bir bölümünü dış bankalara yatırıyorlar.Bu ha karşılık bu işletmeler, aşırı, talan ve soygun sonucunda zarar edemeye,gene bu yeni burjuvazi işçi ücretlerini azaltmak yetkisine sahipti.r. Örneğin

Yugoslav kapitalizminin gürümlüğüğü: Asi gençlik edleniyor.

Yugoslav kapitalist ekonomisi özel mülkiyetteydiler . Bu, özel işçi gruplarının mülkiyeti halinde görülmektedir. Sosyalist devlet mülkiyeti parçalanmış bir durumdadır. Tito'nun Kruşçev gibi bağrına basanlar mı?

özyönetimde başıca amaç kardır

Yugoslav revizyonistleri "sosyalizm" sözcüğünü kullanarak Yugoslavya devletinin gerçek kapitalist ve sömürücü niteliğini gizle mek, yeni tipte kapitalizmin geliş mesini teşvik ve devlet, proleterya diktatörlüğü gibi sorunlarda karşı çıkılık yaratmak istiyorlar. Oysa bu sözde sosyalizm özetin ilişkileri,8 yıl gruplarını kapsayan sosyalizmin yerine başka şey değildir. Yugoslav ekonomisi, birbirinden bağımsız, tek başına davranan binlerce işletmeye dayanmıyor. Bu işletmeler; üretimin hacmi, biçimi, sermayenin nereye, ne kadar, ne zaman yatırılacağı, ne kadar kaç işçi alınacağı ve ücretlendirilmesi gibi önemli kararları kendi tanıdı,.Şimdi Yugoslav ekonomisi bütünüyle yabancı tekeller bağımlıdır. "Üç Dünyacı"lara bakarsan bu "Z 85 sosyalizmi"dir. Oysa Yugoslavya'nın bir burjuva ülkesine dönüştüğü diye yazdı, şimdi ise "Üç Dünyacılar", temsuz başında Kı-

YUGOSLAV EKONOMİSİNİN ANA ÖZELLİĞİ

Üretim araçlarının özel mülkiyeti

Yugoslav kapitalizminin gürümlüğüğü: Asi gençlik edleniyor.

Yugoslav kapitalist ekonomisi özel mülkiyetteydiler . Bu, özel işçi gruplarının mülkiyeti halinde görülmektedir. Sosyalist devlet mülkiyeti parçalanmış bir durumdadır. Tito'nun Kruşçev gibi bağrına basanlar mı?

özyönetimde başıca amaç kardır

Yugoslav revizyonistleri "sosyalizm" sözcüğünü kullanarak Yugoslavya devletinin gerçek kapitalist ve sömürücü niteliğini gizle mek, yeni tipte kapitalizmin geliş mesini teşvik ve devlet, proleterya diktatörlüğü gibi sorunlarda karşı çıkılık yaratmak istiyorlar. Oysa bu sözde sosyalizm özetin ilişkileri,8 yıl gruplarını kapsayan sosyalizmin yerine başka şey değildir. Yugoslav ekonomisi, birbirinden bağımsız, tek başına davranan binlerce işletmeye dayanmıyor. Bu işletmeler; üretimin hacmi, biçimi, sermayenin nereye, ne kadar, ne zaman yatırılacağı, ne kadar kaç işçi alınacağı ve ücretlendirilmesi gibi önemli kararları kendi tanıdı,.Şimdi Yugoslav ekonomisi bütünüyle yabancı tekeller bağımlıdır. "Üç Dünyacı"lara bakarsan bu "Z 85 sosyalizmi"dir. Oysa Yugoslavya'nın bir burjuva ülkesine dönüştüğü diye yazdı, şimdi ise "Üç Dünyacılar", temsuz başında Kı-

işletmelerin kâr edip etmemesine göre belirlenir. Her işletme, diğerlerinden bağımsız olarak, işçi tedirliği gibi ücreti, ayrıca satar, işçi alır ve çıkarır. Bu uygulamada başlıca kısıtlama, kâr sağlayap sağlamamaktır.

Üretim araçlarının özel mülkiyeti, diğer kapitalist ülkelerde olduğu gibi, bireysel mülkiyet biçiminde de yaygındır. Yugoslavya'da sanayinin % 70'i Özel mülkiyet ekonomisini teşvik etmektedir. Yugoslavya Anayasası na göre "özel şirket sahipleri, ekonomik ve toplumsal kurumlarda çalışan emekçilerle aynı hak ve ödevlere, aynı ekonomik ve toplumsal konuma sahiptir." Örneğin 1970 yılında 21 bin özel restoran ve otel sahibi vardı. Son yıllarda özel sektör, resmi verilere göre, otelcilikte 3 kat,kata taşımacılığında 3 kat artmıştır.

"Özyönetimli" işletmelerin ve tek tek işletmelerin mülkiyetindeki işletmelerin yanı sıra son yıl larda yurttaş gruplarının girişimleri (GSP) adı altında yeni özel mülk işletmeleri kuruldu.Yalnızca Sırbistan Cumhuriyetin de iu yeni kurulmuş özel işletmelerin sayısı 1970 yılında 122 idi.

Bireysel özel işletmeler, sahipleri, tamir, inşaat, taşıma, otelcilik ve zana at alanlarında toplam üretim hacminin değer olarak beşte birini üretmektir

Tarımda ise,"Üçüncü"li" işletmeleri dahi sayılmazsa bile özel mülk sahipleri, toplam ekilen topraklarının % 90'ı nı özel mülk sahiplerinin elindedir. Bu mülk sahipleri, istediği gibi toprak alıp satabilirler. Ücretli işçi kiralayabilirler. Yugoslav revizyonistleri, büyük toprak sahiplerinin ve zengin köylülerin topraklarının olduğu gibi bırakırlar. Çok az sayıda kapitalist tarım kooperatifi ise yalnızca satış kooperatifi olarak çalışmaktadır.

Bütün bunların gösterdiği gibi, Yugoslavya ekonomisinde üretim araçlarının özel mülkiyeti egemendir. Bu, "işçi gruplarının yönettiği mülkiyet" adı altında gizli olduğu gibi, çoğadan kapitalist bireysel mülkiyet biçiminde de varlığını sürdürmektedir.

Yugoslavya'da emperyalist tekellerin boyunduruğu

Yugoslav revizyonistlerinin, Marksizm düşmanı siyasetleri sonucunda emperyalist tekellerin esmeye başlamıştır. Şimdiye kadar Yugoslavya'ya giren toplam emperyalist sermaye 11 milyar doları geçmektedir,Yal nızca Amerikan emperyalizminin kredi biçiminde ihraç ettiği sermaye 7 milyar doları aşmaktadır.

Yugoslav burjuvazisi, uluslararası tekellerle ortak yatırımlara memleketler.Bu tekeller Yugoslavya halkını sömürerek sağladıkları kârları dilediklerii gibi çıkartabiliyorlar. Sermayenin % 49'ıunu ellerinde tutuyorlar. Özellikle otomobil, kimya, metalurji gibi temel sanayi dalları uluslararası tekellerin denetimindedir. Amerikan-Italyan FIAT tekeli, Kragujevac "Cerveni Zastava" fabrikasına 40 milyon dolar yatırdı. Alman Daimler-Benz tekeli, Fap Famos ağır kamyon fabrikasına 11,5 milyon dolar yatırdı. Gene Alman FRD tekeli, "Maribor"daki "TAM" kamyon fabrikasına 41 milyon dolar yatırdı.

Emperyalist sermaye ihracının bundeki bütün engellerin kaldırılmasından sonra Yugoslavlı kapitalist ekonomisinin açığı büyümüştür. 1976 yılında ödemeler dengesi 18 milyar dinar açık verdi. Bu, Yugoslav ekonomisinin bütünüyle emperyalist tekellere bağımlılığın kaçınılmaz bir sonucudur.

Yugoslavya kapitalizminin kanayan yaraları

İşsizlik, fiyat artışları , İşçi göcü

Yugoslav kapitalist ekonomisinin belirgin özellikleri, işsizlik ve fiyat artışlarıdır.Emperyalistlere olan bağımlılık ve kapitalist ekonominin sonucunda dış ticaretnet durmadan açık vermektedir. Bu fark sürekli fi nansal buhranlara yol açmaktadır. Arsa spekülasyonu, ev ve otomobil satışları, kapitalist lasalar bu dalavere. leri teşvik etmektedir. Belgrad yöneticileri, yılda kılacak evleri önce satın almakta, sonra yıkma kârı almakta ve sonra yok pahasına kapattıkları bu en kazları yüksek fiyata belediyelere satmaktadır.Yasa sıra "Özyönetimli" işletmelerin yöneticileri , emperyalist patronların-dan sözleşmelerin onaylanmasını sağlamak için çok yüksek ücretler alıyorlar. Resmi Yugoslav kaynakları bunları, gösterişli bir "sanayileşmesi olanaksız özlü" diye adlandırıyorlar. Özel işletmelerin vergi kaçakçılığı- nın ise sınırı yoktur. Bu işler kesilmektedir.

Resmi verilere göre, 1968 yılında Yugoslavya'da 223 milyoner vardır.Bu rakama, parası yabancı bankalarda yatanlar dahil değildir. Bu kesimin dışında uçurum, Yugoslav kapitalist ekonomisinin doğal bir sonucudur.

– Kruşçev'in ve «Üç Dünyacı» revizyonistlerin – alkışladığı Yugoslav «Özyönetim Sosyalizmi»

EKONOMİK ÖZELLİKLERİ

* *Birbirinden bağımsız "Özyönetimli" işletmeler istediği miktar ve tipde üretir, satar, satın alır, istediği gibi işçi alır ve çıkarır.*
* *Üretimin başlıca amacı: Kâr*
* *Ücretler kâra göre belirlenir.*
* *Üretim araçlarının özel mülkiyeti:*
* *ÖZEL GRUP MÜLKİYETİ*

SONUÇLARI

* *Ucret farkılığı: Bire kırk*
* *Kârın % 90'ı üst yöneticilere*
* *Bir milyon işsiz*
* *1,3 milyon işçi Avrupa'da*
* *Yılda ortalama % 20 fiyat artışı*
* *11 milyar dolar yabancı sermaye*
* *Sırp ve Hırvat çovenizmi*

Yugoslav işçi sınıfının kapitalizme karşı mücadelesi şiddetleniyor

Yugoslavya'nın kapitalist bir ülke halinde yozlaşması sonucunda Yugoslav burjuvazisi ile işçi sınıfı arasındaki sınıf çelişkisi keskinleşti. Yugoslav işletmelerindeki işçiler, baskı ve sömürüye karşı,Öz yönetimli işletmelerin yöneticileri nin işçi sınıfından zenginleşmesine karşı grev veriyorlar. İşçiler daha iyi çalışma ve yaşam koşulları istiyorlar.

Resmi verilere göre 1964-1976 yılları arasında 530 önemli grev oldu. Bu grevlerde 74 bin işçi yer aldı. Yugoslav burjuva basını grevcileri isteklerini yazmak zorunda kalmaktadır. Split'te çıkan Pogaledaj dergisi şunları yazıyor:

"Grev, 30 Nisan 1970 günü göl-legin başladı. Bir otolgenin işçileri, o gün dağıtılan ücretlerin tu tarından memnun olmadıkları için ça lışmayı durdurdular. Protesto olarak, işlerinden çoğu ücretlerini almayı reddettiler. Grev aynı gün akşama dek sürdü. 4 ve 5 mayısta yeniden başladı. 5 mayıs günü 5 atölye daha eylemine katıldı."

Bir başka grev için aynı gazete şunları yazıyor:

"Kardaş fabrikanın damlaları, tatil primlerin verilmemesi, kantin ye mekleri masraflarının ödenmemesi,ni san ayı ücretinin ödenmemesi.

Gerçek nedenleri: Çok ağır vergi kesintileri işçi aileleri içinde an cak tek kişinin çalışmakta olması, İşçi ailelerindeki işsiz gençlerin bireylerin işsizler ordusunda çoğunluğu.oluşturması, Hayat pahalılığının aşırı artışı."

Yugoslav revizyonist basının bütün çabaları, grevci işçilerin ekonomik taleplerle yetinmediklerini gizlemeye yöneliktir. İşçiler, ekonomik ve toplumsal farklılıkların kaldırılmasını, özel şirketlerin kaldırılmasını, siyasi ve ahlaki yozlaşmanın ve rüşvetin kaldırılmasını istiyorlar.

Yugoslav işçi sınıfının mücadelesi kendiliğinden de olsa her geçen gün büyüyor ve güçleniyor.

Ambargonun

Bag.ta.sa.1'de

tirilmesi,yani bir emperyalist savaşta Türkiye'nin Amerikan emperyalizmi ve NATO'nun ileri karakolu-ğu görevini yerine getirmesi vb, emperyalist çıkarların korunmasına ambargonun kaldırılmasının karşısındayız.

ULUSUN BİRLİĞİ

Dört yıllık ambargo hi kayesinin en temel sonuçlarından birinin her türden burjuva ideolojisinin burjuva ikliminin 250 milyon karşılığında ulusun onurunu satmak ayaklar altına aldığını ortaya çıkarmış olmasıdır.

Faşist MC'den, "ulusal onura" çok dikkin Ecevit'e kadar, MSP'li parti liderlerinden CHP'li köşe yazarlarına kadar burjuvazinin çeşitli kesimlerinin gözdeleri bu dört yıl boyunca sürekli ambargonun aratırlığında Amerikan emperyalizminin önünde takla üzerine takla atmışlardır. Ecevit de dahil olmak üzere Amerikan emperyalizminin önünde diz çökülüp yalvarılmış, göveşyu dökülmüş, zaman zaman da palyaço gibi sözde tehditlere başvurulmuştur.

Bazıları bunu "tuna tehdidi" biçiminde sarıla rak gizlemeye çalışmış,ronan proleterya ve yapanlar Ecevit'in Amerikan emperyalizmine teslimiyet, şantiyeciliğini yazarken, yalnızca proletarya ulusal onuru savunduğunu gizlemek istemişlerdir. Ecevit'in Amerikan emperyalizmine teslimiyet, şantiyeciliğini yazarken, yalnızca proletarya ulusal onuru savunduğunu gizlemek istemişlerdir. Ecevit'in Amerikan emperyalizmine teslimiyet, şantiyeciliğini yazarken, yalnızca proletarya ulusal onuru savunduğunu gizlemek istemişlerdir.

Kağıt zarrna yalnızca bir kaç karaborsacı ve büyük gazete patronunun cebini şişirmeye yaramıştır. Bilindiği gibi büyük gazeteler kağıdın tonunu 6500 liradan almakta, basık ve dağıtımdan yok için kendilerine ücretsiz kağıt verilmesini talep etmişlerdir. Bu talebin karşılanmasının 14-15 bin liradan satmaktaydılar. Artık onlar için yeni bir kaynak haline biraz daha yükselmiş, ve hükümetin sayesinde kârları biraz daha artmış olmaktadır.

Büyük gazeteler gibi hiç bir kesim, ambargo dolayısıyla fiyatlarında indirim vb. beklyiklarından yararlanama yan devrimci bunun da son

Anlaşma" neyse, tarım ürünlerinin ta ban fiyatlarının düşük tutulması da aynı şeydir. Ve bu ikisi bir şüphe kanın farklı alanlardaki uygulamala rıdır.

Egemen sınıflar ve onların politikasıyla uzlaşan CHP reformistleri bir yandan işçi sınıfının ücretlerini dondurve ve kazanılmış hakları gasbetmeye çalışır ve tarım ürünlerinin taban fiyatlarının son derece düşük tutarken, bir yandan da topraksız ve az-topraklı köylünün toprak ve sulama talebini hiç bozmaya çalışmaktadır. Toprakve köylülüğün birtakım gösterişli vaatlerle oyalamaya, yoksul köylülüğü saflığın ve sefaletin kucağına atma felaketine çalışmaktadır.Feodal toprak ağalarının sömürü ve baskıları daha fazla artmaktadır.

Bakan bazı artık CHP reformistlerinin sahte vaat ve demagojilerini yoksul köylülük ve altüretici köylülük yutmamaktadır. Reformizmin etkinliği giderek kırılmaktadır. Yoksul köylülüğün toprak ve özgürlük mücadelesi giderek kabarmaktadır. Küçük üreticiler taban fiyatlarının yüksek tutulmasını, tarım ürünlerinin tesçitine kendilerinin de katılmasını, aracı ve tefeci boyunduruğunun kırılmasını istemekte ve bunun için mücadeleye hazırlanmaktadırlar.

İşçiler revizyonist sendika ağalarına

Bag.ta.sa.1'de

Maden-İş'in işçi düşmanı yönetimi işçileri sendikanın kapısına bile yaraştırmazken, Bus uşakları-na, DGİ'nin bedelsiz işçileri dolduğunu, İşçilerin parasını bunlara atfa parası, arabaa parası, yol parası adı altında peşkeş çektiği, "F"F"İ, İçi'li işçi düşmanları ihanet bildirileri, işçilerin parasıyla var edilmiş olan sendika imkanlarını kullanarak basın-yayın organlarında yaptıkları işçi düşmanı sendikada yuvalandırılar.

İşçilerin aylarca aç açına, fedakarca direndikleri yiğit bir direnişi, Maden-İş yönetimi MESS ile işbirlikliği bir ihanet anlaşması ile bitirdi. Bu işçilerin aklından bir gün bile çıkmayacak olan bu ihanet, işçiler arasında tek tek birçok fabrikada yok pahasına , satılmalarına da şahit oldular.

Bütün bunlara karşı çıkan işçilerin, devrimcile rin Halit Erdem ve avanesi tarafından sendikadan atılmalarında, patronla işbirliği içinde işten çıkarılmalarında görüldüler.

İşçilerin mübalefeti işte bu şartlar altında adım adım gelişmiş, yaygınlaşmıştır. İşçilerin mübalefeti hakkı ve devrimci bir mübalefetiir. Çünkü revizyonist sendika ağalığına, sosyal-faşist Maden-İş yönetimine ve onun patronlarına karşı yürütülmüştür. Bu mübalefeti desteklemek, yaygınlaştırmak, sonuç bir güç haline getirmek başlıca görevimizdir.

Ama aynı zamanda bu mübalefeti desteklemek demek değildir. Aynı zamanda ona müdahale ederek, daha doğru hedeflere ve daha bilinçli bir yönelişe kavalize etmek de görevimizdir.

Bu neden böyledir?

Bugünkü mübalefet hakkı ve devrimci bir temel üzerinde yükselmekte, işçilerin çoğunluğunu içinde barındırıyor olmakla birlikte, birçok, temelli zaafa da içinde taşımaktadır. Birincisi, yalnızca değildir, ve 4. Bölgenin bugünkü yönetimine karşı olan bütün işçileri bütün siyasi düşünceleri içinde barındırmaktadır. Halk düşmanı sıkıyönetim ve onun bütün uygulamaları kaldırılmadıkça bu zaaf. Fasist cinayet odaklarının MHP, Kontr-gerilla, MSP, Ülkü Ocakları dağıtılmalı ve kapatılmalıdır.

Emekçi halk kitleleri, 12 Mart yarı-askeri faşist diktatörlüğüne boyun eğmedi. Bugün de CHP'nin uyguladığı sıkıyönetim halkın mücadelesiyle durdurmayacaktır. Ne faşist ülkün ve baskı, ne de yalanlar halkımızın başın azlık ve demokrasi mücadelesini engelleyecek.

Basın bayramında

Bag.ta.sa.1'de

yapılan zamlarla güç durumda düşmüştür.

BASIN BAYRAMINDA BASIN OZGORLUGO

Bu yılın basın bayramında basın özgürlüğünün ayaklar altına alındığı gerçeği hatırlatmamak,rarlarca yazışileri müdürü ce zaevlerinde yatarken, devrimci basına istenen cezaların miktarları yüzlerce yılı bulurken, yazışileri müdürleri mahkeme koridorlarında koşuştururken kutlamanın basın bayramı, CHP liderlerinin iki yüzlülüğünün de bir kanıtı olmuştur.Özgürlük sözünü özellikle de basın özgürlüğü sözünü dillerinden düşürmeyen Başbakan Ecevit, basın özgürlüğüne yıllardır yönelen hukuki, siyasi ve diğer tehditlerci iktidarı döneminde kulak arkası etmiştir. TCK'nın basın özgürlüğünü doğrudan etkileyen maddeleri hakkın da iktidar tarafından tek bir ses dahi yoktur. Verilen sözlerin tersine 141, 142, 159 vb. maddelerin kaldırılmasına yönelik hiç bir çalışma yapılmamıştır. Yukarıda sayılan maddelerden dolayı yalnızca geçtiğimiz yıl içinde yüzlerce yazışileri müdürü hakkında 1 200 yıla varmış bulunmaktadır. Yine aynı ce-

İlan edilen

Bag.ta.sa.1'de

Bugün proleter devrimcilere düşen görev, köylülüğün kendi taleplerini gerçekleştirmek için yürüteceği mücadeleye önderlik etmek,köylülüğü böyle bir mücadele için kapıtmaktır. Bu mücadele ancak köylülüğü kitle örgütlerinde örgütlemekle, onlara geniş köylü yığınlarının devrimci saflara katılmasının yolu buradan geçer.

ÇKP yöneticileri

Dünya dönemlere kalmamıştır. Bu dünya bizimdir, Çin Halkcmetinin , Kruşçev'le aynı doğrultuda olan ihanet ihaneti, Çin halkının yaşam ve çalışma koşullarını sosyalist ülkelerin ve dünya proletaryasının bütünlüğünü tehdit etmektedir. Bu nedenle bütün proletaryanın sosyalist ülkelerin ve dünya proletaryasının bütünlüğünü tehdit eden bu ihanete karşı çıkan kararlı çaba ve mücadele ile birleştirmelidir.

2-) Devrimcilerin birliği sorunu, gruppuluk bir an önce kenara atılarak gerçekleştirilmelidir. Devrimcilerse küçük-burjuva aydın önderliklere rağmen birleşmeye çalışmalıdırlar.

3-) Sendika ağalarını teşhir etmeli ve yalmalıyız.

DÜSELTME

AEP 7.Kongre raporu TİKP tikkrdülğünü yalaö

Tito revizyonizmi

Bag.ta.sa.2'de

İŞSİZLİK FİYAT ARTIŞLARI KAPİTALİZMİN SONUÇLARIDIR

İşsizlik ve işçi göçü de kapitalist düzenin doğal sonuçlarıdır.Oysa sosyalist düzende işsizlik tamamen ortadan kaldırılmıştır. Yugoslavya'da ise burjuvazi, kârını artırmak için diğer üretim araçları gibi işgücünü de kâr amacıyla alıp satılacak bir meta olduğu alanlarda kullanmak istemektedir. İşsizler arasında, burjuvazinin elinde işgücünü en fazla sömürmek için bir araç olarak görülen kadınlar ve gençler büyük bir çoğunluğu oluşturmaktadır. İşsizler arasında açık ve gizli işsiz, milyonu aşkın göçmen işçi! İşte Kruşçev ve "Üç Dünyacı"ların yoldaş dedikleri Tito'nun sosyalizmi!

İşsizlik, fiyat artışları gibi sürekli olguların gösterdiği gibi Yugoslavya'da egemen olan toplumsal ve ekonomik sistemin ismi kapitalizmdir. Bütün toplumsal hayatta ve üretimde anarşi ve durgunluk egemendir. Her kapitalist ülkede ras lanan anarşiler burada da vardır: Üretimin anarşik ve kendiliğinden gelişmesi, cumhuriyetlerin orantısız gelişmesi, değişik ekonomi kollarının orantısız gelişmesi, fiyatlarda sürekli artış, emekçilerin hayat düzeyinde düşük ve iflaslar! Bütün bunlar hangi "sosyalizmin" sonuçları bu sosyalizm ise Sovyet, Polonya, Macaristan gibi revizyonist ülkelerdeki işsizlik ve fiyat artışlarına da "sosyalizmin" sonuçları mı yoksa?

Gerçekler, Yugoslav ekonomisinin de diğer bütün kapitalist ve revizyonist ülkeler gibi bunalımlar dan kurtulamadığını göstermiştir. Kruşçev "sosyalist" ilan etti,AEP,ÇKP ise bağımlı sosyalist-emperyalist ülke" diye tanımladıkları Yugoslavya'nın 1960'larda kapitalist Yugoslavya'ya gerçek ismini takıyorlardı; tari hin çöplüğü! Kruşçev'in izinden gidenler nereye gidiyorlar?

İzmir Tariş

Bag.ta.sa.2'de

mücadele ile birleştirmeli dir.

2-) Devrimcilerin birliği sorunu, gruppuluk bir an önce kenara atılarak gerçekleştirilmelidir. Devrimcilerse küçük-burjuva aydın önderliklere rağmen birleşmeye çalışmalıdırlar.

3-) Sendika ağalarını teşhir etmeli ve yalmalıyız.

Gazetemizin 119. sayısının 3. sayfasında "Ayrılmlk Revizyonistlerinin Yeni Tarihin Çöplüğüdür" adlı yazıda yer alan yukarıdaki kö şeden bir kısım teknik hata sonucu yer değiştirmiştir. Düzeltir özür dileriz.

KARŞI-DEVRİMİN

Bag.ta.sa.2'de

cekçir.

Ve egemen sınıflar ve reformist CHP hükmeti , işçi sınıfının ve ezilen halk kitlele rinin yaşama düzeyini yükseltmek ve çalışma koşullarını düzeltmek için gösterdikleri mücadeleleri esmek, siyasi 'istikrar' sağlamak için yeni "tedbirleri" daha da yoğunlaştırmaktadırlar. "Sivil sıkıyönetim" bütün ülke çapında uygulamaya başladılar. Kontr-gerilacı, MSP'li işkence uzmanlarının köşebaşlarına pazmallendiler ve.

Yani "toplumsal fedakarlık"in işçi sınıfı ve ötekı emekçi açacağına ilişkin ne anlama geldiği bugün açıkça görülmektedir: "Toplumsal Anlaşma", tarım ürünleri taban fiyatlarının dü şük tutulması, Maden-İş'in karşı-devrimcileri aralarındaki bütün çıkar çatışmalarını bir yana bırakarak yanyana geldiler.

Sendika demokrasisi için sendika ağalığına ve anti-demokratik Maden-İş tüzüğüne karşı mücadele , 4. Bölge seçimleri ile sınırlandırılmamalı, mübalefet bu mücadeleyi seçimlerden sonra bağımsız bir çizgide ve devam ettirecekini platformda koymalıdır.

Siyasi düşüncelerinden, devrimci düşüncelerin-den ve bugünkü sosyal-faşist Maden-İş yönetiminden dolayı atılan işçilerin geri alınması, Maden-İş yönetiminin uyguladığı disiplin cezalarının vb, gözden geçirilerek geçersiz sayılması ve benzeri konular platformda sıralıkya yer almalıdır.

Maden-İş 4. Bölgede en geniş bir demokrasi uygulanacağı "tabanın söz ve karar sahibi olması" ilke sinin hayata geçirileceği ve Maden-İş'in DİSK'in genelinde ve yönde mücadele edilecegi platformda açıkça yer almalıdır.

★ Veto ve Fesihlere Karşı Aktif Mücadele!

Maden-İş'in sosyal-faşist yönetimi kolayca tasfiye olmayacak, onun kendi rızalarıyla çekip gitmeye cekilmeyecektir. Bu nedenle mücadele sürecinde ve doğa çeyrecek, yönetimle bulumsalarının avantajlarından yararlanmak ve işçi sınıfının devrimci devamını her türlü yolla sağlamaya çalışacaklardır.

Mübalefetin adaylarını veto etmeye çalışacak-tır. Yalnızca tüzü gereğeçler (eğitim kurulu kadrosu vb.) göstereceklerdir. Sahte kulak adaylar öne sürerek veto oylarını bölmeye ve işçileri yanıltmaya çalışacaklardır. Veto ve Fesihlere Karşı Aktif Mücadele!

Seçim sonrasında ise, mübalefetin adaylarının seçimden kaldırılma kazananlığı, gene veto ve fesihlere karşı aktif bir mücadeleyi karar alına almalıdır. İşçi düşmanları sendikalardan gere - kirse zor uygulayarak dışarı atılmalıdır.

★ Geniş İşçi Tabanı Harekete Geçirilmeli, Bütün Meselelerden Haberdar Edilmeli, Düşüncesi Alınmalı ve Sefer Edilmelidir.

Meselenin, kesinlikle Konseyde mübalefetin oylarının hesabının tutulması ve bu oyların artırılmasına çalışılması değildir. Arkasında güçlü, hareketli ve bilinçli bir işçi topluluğu, her zaman bazır şı ma-cadeleye kararlı bir işçi topluluğu olmadıktan sonra oylar çöpün balacaktır.

Öte yandan, demokrasinin, ve "tabanın söz ve ka rar sahibi olması" ilkesinin hizzat mübalefet hakkı ve işçi düşmanları mutlaka atılacaklardır.

Kartalli işçilerin mübalefeti ezici bir güce dönüşecek ve işçi düşmanları mutlaka atılacaklardır.

HALKIN KURTULUŞU
HAFTALIK SİYASİ GAZETE
SAHİBİ: TEOMAN OGRAL * SORUMLU YAZIŞİŞLERİ MÜDÜRÜ: VELİ YILMAZ * YÖNETİM YERİ: FİYEROLOT DİZDARİYE MEDRESESİ SOK. 6/A DAİRE 2/B ÇEMBERLİTAŞ -İSTANBUL * ABONE ŞARTLARI: YURTİÇİ: YILLIK 200 TL, 6 AYLIK 100 TL, YURTDIŞI: 2 KAT * BASKI: DATİV-NEWS WEB OFSET * GENEL DAĞITIM: YORT-DAĞ * ŞEFTALİ SOKAK NO: 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL * YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL

S...GREV...DİRENİŞ...GR

İşçi sınıfının mücadelesi yükseliyor

Tekirdağ Mürefte Ekmekçioğlu Tuğla Fabrikası işçileri grevde

Tekirdağ'ın Mürefte kasabasındaki Ekmekçioğlu Tuğla Fabrikasında greve gidildi. Fabrikada 128 işçi çalışmaktadır. İşyerinde DİSK'e bağlı Keramik-İş sendikası örgütlüdür. İşçilerin yarısının Doğu bölgesinden Kürt emekçileri oluşturmaktadır. Özellikle tuğla ocaklarında çalışma şartları çok ağırdır. Bugünkü yılanımza Kürt emekçileri çalışmaktadır.

İşçiler 8 saatten iki vardiya halinde çalışıyorlar. 80-90 derece sıcak altında çalışılıyor. Patron 7 kişinin çalışması gereken banda 4 kişi çalıştırıyor. Kamyon yüklemede 4 yerine 2-3 işçi çalıştırılıyor. 4 kamyon doldurmak gerekirken 7-8 kamyon dolduruluyor. Sırada olan boş kamyonlar aksam 5'ten sonra doldurulduğu için bu yarım saatlik mesainin parası verilmiyor. Boşaltma rıhtası parasız günleri dahil sırla işçi çalışmaktadır. Bir işçi 6-7 kişilik ailesini geçindirmek zorundadır. Fabrikada yetkili olan MİSK'in faşist sendika ağaları patron A.Pişkin'in en kurnaz savunucularıdır. Yetki alırken bu sendika ağaları, işçilere odun, kömür, yiyecek, ev. kirası, cocuk zammı, öğrenim parası, üç maaş ikramiye, prim ve daha neler neler söz verdiler. Böylelikle işçi düşmanı yüzlerini gizleyebildiler. Oysa yiyecek, yakacak vb. hic verilmedi. Üç ikramiye yerine sendeke 368 lira ikramiye verildiyor. İşçiler bugün dahi asgari ücretle çalışıyorlar. İşçiler yazdıkları mektupta şunları belirtiyorlar: "Bizi, bizim gibilerden iyi kimse bilemez. Sendikalarının yönetiminde bizler yanlı işçiler olmalıdır. Patron uşağı satılık sendika ağaları olmamalıdır. MİSK sendikası, her zaman patronlarla birlikte, hakkını istiyen işçiye patron dan evvel kendileri tekme vuruyor... Biz iki buçuk yıldan beri ne yektik sarı sendikalardan. Bu büyük tecrübemiz bize gösterdi ki, bizleri kurtaracak olan kendi kollarımız dır."

Karadeniz Bakır İşletmesinde ve Hopa İşyerlerinde

sendika seçimini devrimci işçiler aldı. MC hükümetleri döneminde yüzlerce işçi işten atıldı, susturuldu. Birçok işçinin ücretleri kısıldı. Faşist sendika ağaları patronla birleşerek işçileri sindirmeye çalıştılar. Yerli ve yabancı işçileri bölgelerinde yaparak birbirine düşürmek istediler. Ama DİP'li yetkili ise "Aman hükümeti zor durumda bırakmayalım" diyorlar. Faşistlere karşı boyun eğmeyi düşünüyorlar.

Bütün bu baskı ve tertiplere rağmen sendika seçimine devrimci ve demokrat işçiler cephesi listeyle girdiler. Bu cephenin temsilcilikleri kazandılar. Özellikle ücretlerini dondurma girişimlerine karşı işçiler,kanları pahasına kazandıkları haklarını sonuna kadar savunmakta kararlılardır.

İskenderun Belediyesi

işçileri de üye olduğu Genel-İş sendikasının İskenderun Şubesi 7. Olağan Kongresi yapıldı. Faşistlerle işbirliği yapan reformist sendika ağaları bir bir dolap cevirdiler. Kongre öncesi işçilerin baskısı sonucunda Şube Başkanı birçok vaat yaptı. Ancak Kongre sırasında İskenderun YÖDD ve Tüm-Der'in mesajları, on delegenin temsilediği ve Pol-Der'in kapatılmasını protesto eden bir yazı, sınıf sendikacılığı ile ilgili bir konuşma yazısı reformist sendika ağaları tarafından okutturulmadı ve Genel Kurul'a sunulmaları engellendi. Reformistler, listelerine MHP'li azılı faşist Zeki Dalan'ı da koydular. Delegelerin büyük çoğunluğu bu faşistin ismini sildi. Ancak reformist sendika ağaları birtakım ayak oyunları yaparak listenin olduğu gibi kazandığını açıkladılar.

İskenderun Belediyesi devrimci işçileri, faşist, sosyal-faşist ve reformist sendika ağalarına karşı mücadeleyi kararlılıkla sürdürmektedirler.

Muş İl YSE Müdürlüğünde

çeşitli yolsuzluklar karşısında işçiler kararlı tavır alıyorlar. İşçiler gönderdikleri mektupta durumu özetle şu yazıyorlar: "Toprak ağası ve seyh, Adalet Partisi Mus milletvekili Kasım Emre ve YSE müdürü Reşit Sarısaclı, YSE'ye ait olan araç ve gereçleri kendi özel işleri için kullanıyorlar. CHP hükümeti kurulduktan sonra biz vurguncu müdürün el atmadığı kalmemeye çıkarılmasını bekliyorduk. Ancak tersine taltif edildi ve daha rahat bir görev atandı. Cimento araba gibi araç ve gereçleri vurgun malı yapanlara kim yataklık yapmaktadır, artık bilüyoruz. Mart, nisan ayılarında YSE müdürlüğünde yapılan yolsuzluk soruşturmasının dosyaları nereddeyr? Hırsızlardan olduğu kadar onları gizleyenlerden de bir gün hesap sorulacaktır."

Ümraniye 1 Mayıs Mahallesi

tasfiyesi için işçileri sigortasız, sendikasız çalışmaktadırlar. 100 işçi sabah 8'den akşam 19'a kadar çalışıyorlar. Yevmiye 130-150 lira. İşçiler, üstü akan tahta barakalarda barınıyorlar. İşçilerin can güvenliği hiç yoktur. Tasocağı işçileri yolladıkları mektupta kısaca şunları yazıyorlar: "Her an ölüm korkusu karşısındayız. 200 metreye yakın derinliktesiniz. Yukardan halatla taslara asılıp 50 kilo ağırlığındaki taş tabancasını yuvarlıyoruz. Taş parçası gelir, ip kopar.Ayrıca ruhsatsız ve karnesiz dinamit dolduruyoruz. Bomba patlıyor. Taşlar fırlatıyor. Bazen patlamaz. Yanına gidildiğinde patlar. 1971'de Siyasi üç işçi arkadaşımızın üstüne büyük bir taş düştü. Paramparça olup öldüler. Her gün kiminin ayağı, kiminin eli, kolu kırılır. Buna karşılık ölüşçileri ve yaralanan işçiler bile yoktur... Bütün bu zulüm ve haksızlıklar karşısında biz işçiler birlik olmalıyız."

Erzincan içme su

tesisatında 20 işçi çalışmaktadır. Patron işçileri sigortalı gösteriyor ama uygulamıyor. İşçilerin hiç bir sosyal hakları yoktur.İşçiler, yevmiyelerin artırılması için direnis yaptı. AP milletvekili olan patron 10 işçiyi çıkarttı. İşçiler, patronun baskılarını karşısında hep beraber direnmeye kararlıdırlar.

FABRİKADAN SENDİKADAN ATÖLYEDEN

Kahramanmaraş Pişkinler Fabrikasında işçiler bizleri kurtaracak olan kendi kollarımızdır" diyorlar.

Kahramanmaraş Pişkinler Fabrikasında

İşçiler ortalama 2100 lira alıyor lar. İşçilerin çoğunluğu üç yıldır asgari ücretle çalışmaktadırlar.Bir işçi 6-7 kişilik ailesini geçindirmek zorundadır. Fabrikada yetkili olan MİSK'in faşist sendika ağaları patron A.Pişkin'in en kurnaz savunucularıdır. Yetki alırken bu sendika ağaları, işçilere odun, kömür, yiyecek, ev. kirası, cocuk zammı, öğrenim parası, üç maaş ikramiye, prim ve daha neler neler söz verdiler. Böylelikle işçi düşmanı yüzlerini gizleyebildiler. Oysa yiyecek, yakacak vb. hic verilmedi. Üç ikramiye yerine sendeke 368 lira ikramiye verildiyor. İşçiler bugün dahi asgari ücretle çalışıyorlar. İşçiler yazdıkları mektupta şunları belirtiyorlar: "Bizi, bizim gibilerden iyi kimse bilemez. Sendikalarının yönetiminde bizler yanlı işçiler olmalıdır. Patron uşağı satılık sendika ağaları olmamalıdır. MİSK sendikası, her zaman patronlarla birlikte, hakkını istiyen işçiye patron dan evvel kendileri tekme vuruyor... Biz iki buçuk yıldan beri ne yektik sarı sendikalardan. Bu büyük tecrübemiz bize gösterdi ki, bizleri kurtaracak olan kendi kollarımız dır."

Gaziantep Çimento Fabrikasında marangoz işçilerinin direnişi

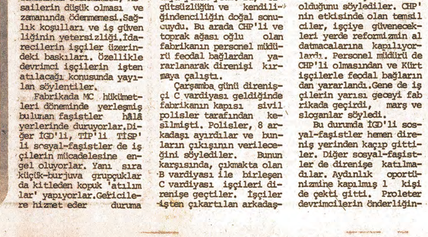

Gaziantep Çimento Fabrikası Marangoz bölümü işçileri, direnerek taleplerini kabul ettirdiler.

Gaziantep Çimento Fabrikası marangoz işbölümünde çalışan 23 devrimci işçi direnişe geçti. İki günlük direnis sonunda patron, işçilerin bütün taleplerini kabul ettiğini yazılı olarak açıkladı.

İşçilerin istekleri şunlardı: Hiç kimsenin işten atılmaması.Bütün işçilere yemek verilmesi.Ücretlerin artırılması. Servis temini. İşçilerin hepsinin sigortalı yapılması.Mesainin % 50 fazla ödenmesi. Cumartesi günleri için erken bırakılması. Iş ve can güvenliğinin sağlanması. Yemek isitirahatinin 1,5 saate çıkarılması. İş Kanunu'nun işçi lehindeki maddelerinin kağıt üzerinde bırakılmaması.

Patron, önceki işçilerini tehdit etti. Daha sonra satın almaya çalıştı. Başarısızlıkla uğrayınca, kabul etti. Ancak işçilerin kararlı direnişi sonucunda bunu gerçekleştire medi.

İşçiler, direnmeden hiç bir hak kan alınamayacağını bir daha kavradılar.

İzmir Tariş İplik Fabrikası işçilerinin direnişi

İzmir B. Çiğli'de Tariş İplik Fabrikasında 11 Temmuz Salı günü başlayıp üç gün süren bir direnis oldu. Direnis öncesinde işçiler arasında tedirginlik ve hoşnutsuzluk görülmekteydi. Bunu başlıca nedenleri şunlardır: Ücretlerin düşük (aylık 2000-2500 lira) olması ve zamanında ödenmesi, Mesailerin düşük olması ve zamanında ödenmesi. Sağlık koşullarının ve iş gücünün ilişkisi, Yetersiz,ilaçlanmaların özellikle Ege'deki baskıları. Özellikle devrimci işçilerin işten atılacağı konusunda yayılan söylentiler.

Fabrikada MC hükümetleri döneminde yerleşmiş bulunan faşistler, sosyal-faşistlerinde duruyorlar.Diğer İGD'li, TİP'li TİSP'li sosyal-faşistler de iş çilerin mücadelesine engel oluyorlar. Yanı sıra küçük-burjuva gruppukular da kitleden kopuk 'atılım lar' yapıyorlar.Gericilere hizmet eder durumda düşüyorlar.

Direnis 23-07 C vardiyasında başladı. Bu, yemek yemeğe biçimdeydi. Küçük-burjuva gruppukular ın için direnis ideal bir ortam ortamdı. Bunu başlıca nedenleri şunlardır: Ücretlerin düşük (aylık 2000-2500 lira) olması ve zamanında ödenmesi, Mesailerin düşük olması ve zamanında ödenmesi. Sağlık koşullarının ve iş gücünün ilişkisi, Yetersiz,ilaçlanmaların özellikle Ege'deki baskıları. Özellikle devrimci işçilerin işten atılacağı konusunda yayılan söylentiler.

Direnişi, devrimci işçiler değil, patronun yana konuşuyorlardı. Direnişin kanunsuz olduğunu söylediler. CHP'nin eski milletvekili ve işçiler, işçiye güvenecekleri yerde reformcimin alt datmacalarına kapılıyorlardı. Personel müdürü de CHP'li olmasından ve Kürt işçilerle feodal bağların dan yararlandı.Gene de işçilerin yarısı geceyi fabrikada geçirdi, marş ve sloganlar söylesi.

Bu durumda İGD'li sosyal-faşistler hemen direnişi yerinden koyup çıktılar. Diğer sosyal-faşistler de direnişe katılmadılar. Aydınlık oportünizminin kapalmış 1 kişi de çekti gitti. Proleter devrimcilerin önderliğinde beş kişilik bir komite seçildi. Başlangıçta direnişi işçilerin kendisi yönetmeyen Küçük-burjuva gruppukular yılganlığa kapılmaya başladılar. Yalnızca işçilerden oluşan bir komite işçi çalışıyorlardı.

Perşembe sabahı içerdeki direnişçiler büyük bir coşkuyla, gelecek A vardiyasını karşılamaya hazırlanırken servisler boş geldi. Kurulan polis bir rikatları ile işçiler geri çevrilmişti. Direnişi sürdürmek için işçilerle bir komite seçtiler ve müdüre gönderdiler. Dışarda kalan işçilerin de yanlışına rağmen, polis, patron, sendika ağası işbirliği işçileri parçalamaya çalışıyordu. Akşama fabrikada 40-50 işçi kaldı.

Dışarıdaki işçiler içeri gönderemedi ve içerdeki işçilere yardım ulaşamadılar. Ortaçoğulcular ise B.Çiğli'de 3-5 kişiyle yola benzin döküp yaktılar. Bu, kitle

De.sa.7.sü.7'de

ULUSLARARASI İŞÇİ SINIFINDAN

İspanya

İspanya'nın Bask bölgesinde işçi sınıfının mücadelesi giderek yükselmektedir. İşçiler 8 Temmuzda Nouvelle genelinde grev gösterileri yapmışlardır. Grevlere gitmişlerdir. Bu grev ve gösteriler 4-5 günden fazla sürmüştür. Aynı zamanda daha birçok şehirde Juan Carlos'un faşist diktatörlüğünün izlediği halk düşmanı ve gayrimilli siyaseti protesto eden gösteriler düzenlenmiştir.

Venezuella

Sao Poula şehrinde binlerce işçi baskı ve sömürüye karşı kararlı bir mücadele yürütmektedir. Basan işçilerinin güçlü grevi tekstil, ingaat, demir-çelik, ve plastik işçilerini de kapsayacak şekilde yayılmışmıştır. Ücretlerinin artırılmasını ve çalışma koşullarının düzeltilmesini isteyen 200 fabrikanın işçileri grevi katılmışlardır. Sağlık hizmetlerinde çalışan 7500 emekçi de geçtiğimiz günlerde greve gitmiştir.

Avustralya

Avustralya Kömür Sanayinde çalışan binlerce işçi ücretlerinin artırılmasını ve çalışma koşullarının düzeltilmesini isteyerek güçlü grevlere gitmişlerdir. İşçi sınıfının güçlü eylemi karşısında Kömür Madeni yöneticileri panige kapılmışlardır. Kömür işçilerinin bu eylemi düşmanlarının cephesinde yeni yüzleşmelerini tesğhir etti,hakestikleri cevabı verdiler.

İşçiler, haklarını alana kadar direrneye kararlıdırlar.

Arjantin

Arjantin'de, geçtiğimiz hafta Buenos-Aires limanı işçileri greve gitmişlerdir. Bu eyleme yaklaşık 100,000 işçi katılmıştır. Limanı işçileri çalışma ve yaşama koşulları düzeltilinceye kadar ve bunun için ileri sürdükleri talepleri gerçekleştirilinceye kadar işbaşı yapmayacaklarını belirtmişlerdir.

Amerika

20 bin işçi iki haftadır grevdedir.İşçiler, işten atılan arkadaşlarının işbaşı yapmasını is tiyorlar. Vasgiton'da da binlerce ulaşım işçisi, ücretlerin artmasını ve daha iyi çalışma şartları isteyerek greve gittiler.

İtalya

700 bin fırın işçisi ve 200 bin kimya,tekstil, inşaat işçisi grevdedir. İşçiler,iş güvenliği ve ücretlerin artması için direnişteler.

İngiltere

Sendika patronları, hükümetle anlaştılar. İşçi ücret artışlarını % 5-10 arasında dondurdular. Ulusalarası mali sermaye, ülkemizde olduğu gibi emperyalist ülkelerde de ücretleri dondurmaya çalışmaktadır. İngiltere işçileri bu yeni saldırıya boyun eğmemekte kararlıdır.

İSDEMİR Karabük şantiyesinde işçilerin kararlı direnişi

İskenderun Demir Çelik Fabrikası içinde bulunan Karabük şantiyesinde çalışan 200 işçinin haklarını gasbetmek için Maden-İş yetkilileri patron ile işbirliği yaptılar.

"İşin bitirilişi" gerekçesiyle işçilerden imza istenmektedir. 1975 yılından deney kazanmış olan işçiler imza atmayı reddetmişlerdir. 29 Haziran günü işi bırakırlar. Oturma şeklinde direnişe geçtiler.

İmzalanması istenen kağıtlarda 1975'den bugüne kadar yapılan çalışmadan doğan hakların söz edilmemektedir. Yeni Ünitedeki işin "ücret belirtilmeksizin" kabul edilmesi istenmektedir. Direniş üzerine Maden-İş 18. Bölge temsilcisi İbrahim Kalyoncu ve bir avukat geldiler, "kağıtları imzalamayın, Bu patronun oyunudur." dediler. Ertesi gün ise aynı kişiler bir daha geldiler, "Hükuksal yönden durumu inceledik. Bu kağıtları imzalamanız zorunludur. Elinizden bir şey gelmez" dediler. Bu ikiyüzlü ve işçi düşmanı tavırları yuhalandı. Maden-İş temsilcisi işçilerden servisler boş geldi, Kurulan polis bir rikatları ile işçiler geri çevrilmişti. Direnişi sürdürmek için işçiler bir komite seçtiler ve müdüre gönderdiler. Dışarda kalan işçilerin de yanlışına rağmen, polis, patron, sendika ağası işbirliği işçileri parçalamaya çalışıyordu. Akşama fabrikada 40-50 işçi kaldı.

Dışarıdaki işçiler içeri gönderemedi ve içerdeki işçilere yardım ulaşamadılar. Ortaçoğulcular ise B.Çiğli'de 3-5 kişiyle yola benzin döküp yaktılar. Bu, kitle

De.sa.7.sü.7'de

İşçi sınıfı imzalanan ihanet anlaşmasını tanımayacaktır

BURJUVAZİNİN SALDIRISINI ANCAK İŞÇİ SINIFININ BİR LEŞİK-AKTİF GOCO KIRABİLİR.BU NEDENLEDİR Kİ,BUGON FAALİYETİ BASIT TESHİRLE SINIRLAMAK, MOCADELEYİ KENDİLİĞİNDENCİLİSE TERK ETMEK OLACAKTIR. PROPAGANDA VE AJİTASYONUMUZ SOMUT EYLEM ÇAGRILARIYLA BİRLESMELİDİR. "BNCE GOC TOPLAYALIM, SONRA DİRENELİM" ANLAYIŞI YANLIŞTIR.ESAS ALINMASI GEREKEN İLKE "DİRENEREK GOC TOPLAMA" OLMALIDIR.

İŞÇİ SINIFININ EYLEMININ YOKSELMESİ FAŞİST, SOSYAL-FAŞİST OPORTONİST HER TÜRDEN BURJUVA AKIMIN GERÇEK YOZONON ORTAYA ÇIKMASININ AYRACI OLACAKTIR. 15-16 HAZİRAN VE DGM DİRENİŞLERİNDE OLDUGU GİBİ, EYLEM KENDİ ÇIKIDLERİ SINIRI TASINCA BOTON KARSI-DEVRİMCİLER KOMPRADOR BURJUVAZİNİN VE HOKOMETİN SAFİNDA YER ALARAK GERÇEK KIMLIKLERININ GEREKTİRDİGİ TAVRI ALACAKLARDIR.

"TOPLUMSAL ANLAŞMA'NIN YIRTILMASI MOCADELESİNDE ALTERNATİFİMİZ VAR OLAN SENDİKAL DOZENİN SAVUNULMASI DEGİL,SINIF SENDİKALARIDIR.

«Toplumsal Anlaşma»masa başlarında değil,mücadele alanlarında yırtılacaktır

Bilindiği gibi, "Toplumsal Anlaşma" adı verilen hükümet ve Türk-İş'li sendika ağaları arasında imzalanan ihanet anlaşması, işçi sınıfının şimdiye kadar canı ve kanı pahasına kazandığı en doğal hakların burjuvazinin açık bir saldırısıdır. Bu ihanet anlaşması ile, işçi sınıfının zaten kısıtlı olan grev, toplusözleşme, sendika seçme özgürlüğü vb. hakları fi ilen ortadan kaldırılmış, ücretler 1976 düzeyinde dondurulmuştur.

Bugün kamu sektöründe uygulanmaya başlayan bu anlaşma giderek bütün sektörleri kapsayacak biçimde yaygınlaştırılmaya çalışılmaktadır. Bunun içindir ki, bu ihanet anlaşmasına karşı yürütülecek mücadele hayati bir öneme sahipti r.

İşçi sınıfımızın yüz yılı aşkındır süren mücade lesi sonucu kazandığı hakların, bir çırpıda yok edil meye yönelinmesi, işçi sınıfımızı ve onun sendikal eylemini yeni bir dönemin eşiğine getirmiştir. Ve bundan böyle sınıf sendikacılığının kavrayacağı halka bu ihanet anlaşmasının yırtılması eylemi olacak, reformcist ve faşist sendikacılık bu mücadelenin temelinde işçi sendikalarından tasfiye edilecektir.

Hiç şüphesiz böyle önemli değişikliklerin olduğu bir aşamada, propaganda ve ajitasyonumuzun konula rını ve mücadele taktiklerimizi eşitliğinde geçirmek, yeni dönemin ihtiyaçlarına göre düzenlemek bir zorunluluktur.

Mücadelemizin esas hedefi sınıf sendikalarını yaratmaktır

Devrimci proleteryanın sendikal mücadelede esas hedefi sınıf sendikalarını yaratmaktır ve bugün de bu hedeften herhangi bir taviz verilemez. Ancak bugün bu hedefe varırken kavranacak halkada bir değişiklik söz konusudur. Bu kavramdan hareket "Toplumsal Anlaşma"yı yırtma olarak ele alınmalıdır. İşçi sınıfı sendikalarını başına çökelenen sendika ağalarının yıkılması, faşist sendikacılığın tasfiye etme ve sendikaların yönetim ve denetimlerini sınıf sendikacılı ğının ele geçirmesi, bu anlaşmaya karşı verilecek mücadele içinde olacaktır. Tabii ki bu mücadele ancak, işçi sınıfının kapitalizmi, "ücretli köleliği" ortadan kaldırma mücadelesinin bir parçası olduğu,bu temelde birleştiği ölçüde başarılı bir mücadele olacaktır.

Öyleyse bugün propaganda ve ajitasyonumuzda;top lumsal anlaşmacının işçiye verdiğini sözde yarınımsamaları kalkarak sendika ağalığını, reformist, revizyonist, faşist sendikacılığı, teşhir etmeli; işçi sınıfının taleplerinin özel olarak toplusözleşmelerde ileri sürülen talepleri savunmalı, ve sendikaların gerçek kaynağının ücretli kölelik sisteminin kendisi olduğunu ortaya koymalıyız.

Kuşkusuz "Toplumsal Anlaşma"nın yırtılması mücadelesinde alternatifimiz var olan sendikal düzenin savunulması değil, sınıf sendikalarıdır.

Sınıf sendikacılığı ile çeşitli soydan burjuva sendikalar arasındaki farklılık mücadele alanlarında ortaya çıkacaktır

Bugün çeşitli işçi sınıfı düşmanı sendikacılık akımları ve bazı sendika ağaları "Toplumsal Anlaşma" ya karşı çıkmaktadırlar. Bunların her birinin karşı çı temel, görünüşte farklı olsa bile özü itibariyle aynıdır ve bugün ortaya çıkan durumdan kendi lehlerine yararlanmak istemektedirler. Anlaşmaya karşı çıkan akım ve çevreleri şöyle sıralayabiliriz:

a) Çeşitli siyasi görüşlere sahip küçük sendika ağaları: "Toplumsal Anlaşma"nın işçeri ve hatta işkolu düzeyindeki toplusözleşmeleri ortadan kaldıracak, bütün işkollarındaki toplusözleşmeleri "tektip" sözleşmeye indirgemesi, birçok küçük sendikanın varlık nedenini ortadan kaldıracağı için, bu sonucu olarak işçi sınıfının sırtında bir parazit olarak yaşayan birçok sendika ağasının "işsiz" bırakacaktır. Bir işçi kendilerine dokunduğu için bu "anlaşmaya" birçok küçük sendika ağası da çıkacaktır.

b) Faşist sendikacılık ve faşist siyasi akımlar: Bu tesçilli işçi düşmanları, reformist hükümeti yıpratmak için ve işçiler içinde faşist demeçojinin etki alanını genişletmek için "işçi dostu" pozunda dolaşmakta, bu "anlaşmaya" karşı çıkmaktadırlar.

c) Revizyonist sendikacılık ve sosyal-faşistler: Bunlar da aynen Amerikancı faşistler gibi, durumdan kendi lehlerine yararlanmaya çalışmakta, tek farklarını aynı zamanda hükümeti desteklemeye devam etmeleridir. Burada revizyonistlerin amacı durumdan yararlanarak kendi kitle içindeki etkinliklerini artırmak, işçi sınıfı karşısında açığa çıkan yüzlerine yeni bir bir "devrimci", "sosyalist" maskesini geçirebilmektir.

ç) Dünya savaşı tehlikesi ve Pişsavaş güdüşü tezleri unutmuş görünmekte (Türk-İş'li sendika a'şalarının devrimciliği, hükümeti destekleme, komprador burjuvazinin işçi sınıfının mütterfiki olduğu vb) ve bu "anlaşmaya" karşı çıkmaktadır. Şüphesiz ki amçala rı her zamanki gibi, bu işin ticaretini yapmaktır.

e) Sınaif sendikacılığı: İşçi sınıfının çıkarlarının tavizsiz savunulması ve sulim ve sömürü düzeninin en kararlı muhalifleri olarak "Toplumsal Anlaşma"ya karşı çıkmaktadır. Ve bu "anlaşmaya" yırtma mücadelesini "ücretli kölelikle" tinden çıkarken kaldırma mücadelesinin bir parçası olarak çözmektedirler Bu temel nedenle de tüm öteki muhalifleden ayrılmak tadırlar.

Yukarıda bu "anlaşmaya" karşı çıkan ve muhtemelen çıkacak olan bellibaşlı beş grubu sıraladık. Aolduğunu ortaya koymuşuz.

Sınıf sendikacılığı ile çeşitli soydan burjuva sendikalar arasındaki farklılık mücadele alanlarında ortaya çıkacaktır

Bugün çeşitli işçi sınıfı düşmanı sendikacılık akımları ve bazı sendika ağaları "Toplumsal Anlaşma" ya karşı çıkmaktadırlar. Bunların her birinin karşı çı temel, görünüşte farklı olsa bile özü itibariyle aynıdır ve bugün ortaya çıkan durumdan kendi lehlerine yararlanmak istemektedirler. Anlaşmaya karşı çıkan akım ve çevreleri şöyle sıralayabiliriz:

a) Çeşitli siyasi görüşlere sahip küçük sendika ağaları: "Toplumsal Anlaşma"nın işçeri ve hatta işkolu düzeyindeki toplusözleşmeleri ortadan kaldıracak, bütün işkollarındaki toplusözleşmeleri "tektip" sözleşmeye indirgemesi, birçok küçük sendikanın varlık nedenini ortadan kaldıracağı için, bu sonucu olarak işçi sınıfının sırtında bir parazit olarak yaşayan birçok sendika ağasını "işsiz" bırakacaktır. Bir işçi kendilerine dokunduğu için bu "anlaşmaya" birçok küçük sendika ağası da çıkacaktır.

b) Faşist sendikacılık ve faşist siyasi akımlar: Bu tesçilli işçi düşmanları, reformist hükümeti yıpratmak için ve işçiler içinde faşist demeçojinin etki alanını genişletmek için "işçi dostu" pozunda dolaşmakta, bu "anlaşmaya" karşı çıkmaktadırlar.

c) Revizyonist sendikacılık ve sosyal-faşistler: Bunlar da aynen Amerikancı faşistler gibi, durumdan kendi lehlerine yararlanmaya çalışmakta, tek farkları aynı zamanda hükümeti desteklemeye devam etmeleridir. Burada revizyonistlerin amacı durumdan yararlanarak kendi içindeki etkinliklerini artırmak, işçi sınıfı karşısında açığa çıkan yüzlerine yeni bir bir "devrimci", "sosyalist" maskesini geçirebilmektir.

ç) Dünya savaşı tehlikesi ve Pişsavaş güdüşü tezleri unutmuş görünmekte (Türk-İş'li sendika a'şalarının devrimciliği, hükümeti destekleme, komprador burjuvazinin işçi sınıfının mütterfiki olduğu vb) ve bu "anlaşmaya" karşı çıkmaktadırlar. Şüphesiz ki amçala rı her zamanki gibi, bu işin ticaretini yapmaktır.

e) Sınaif sendikacılığı: İşçi sınıfının çıkarlarının tavizsiz savunulması ve sulim ve sömürü düzeninin en kararlı muhalifleri olarak "Toplumsal Anlaşma"ya karşı çıkmaktadırlar. Ve bu "anlaşmaya" yırtma mücadelesini "ücretli kölelikle" tinden çıkarken kaldırma mücadelesinin bir parçası olarak çözmektedirler Bu temel nedenle de tüm öteki muhalifleden ayrılmaktadırlar.

Yukarıda bu "anlaşmaya" karşı çıkan ve muhtemelen çıkacak olan bellibaşlı beş grubu sıraladık. Aolduğunu ortaya koymuşuz.

Kuşkusuz "Toplumsal Anlaşma"nın yırtılması mücadelesinde alternatifimiz var olan sendikal düzenin savunulması değil, sınıf sendikalarıdır.

Sınıf sendikacılığı ile çeşitli soydan burjuva sendikalar arasındaki farklılık mücadele alanlarında ortaya çıkacaktır

Bugün çeşitli işçi sınıfı düşmanı sendikacılık akımları ve bazı sendika ağaları "Toplumsal Anlaşma" ya karşı çıkmaktadırlar. Bunların her birinin karşı çı temel, görünüşte farklı olsa bile özü itibariyle aynıdır ve bugün ortaya çıkan durumdan kendi lehlerine yararlanmak istemektedirler. Anlaşmaya karşı çıkan akım ve çevreleri şöyle sıralayabiliriz:

a) Çeşitli siyasi görüşlere sahip küçük sendika ağaları: "Toplumsal Anlaşma"nın işçeri ve hatta işkolu düzeyindeki toplusözleşmeleri ortadan kaldıracak, bütün işkollarındaki toplusözleşmeleri "tektip" sözleşmeye indirgemesi, birçok küçük sendikanın varlık nedenini ortadan kaldıracağı için, bu sonucu olarak işçi sınıfının sırtında bir parazit olarak yaşayan birçok sendika ağasını "işsiz" bırakacaktır. Bir işçi kendilerine dokunduğu için bu "anlaşmaya" birçok küçük sendika ağası da çıkacaktır.

b) Faşist sendikacılık ve faşist siyasi akımlar: Bu tesçilli işçi düşmanları, reformist hükümeti yıpratmak için ve işçiler içinde faşist demeçojinin etki alanını genişletmek için "işçi dostu" pozunda dolaşmakta, bu "anlaşmaya" karşı çıkmaktadırlar.

c) Revizyonist sendikacılık ve sosyal-faşistler: Bunlar da aynen Amerikancı faşistler gibi, durumdan kendi lehlerine yararlanmaya çalışmakta, tek farkları aynı zamanda hükümeti desteklemeye devam etmeleridir. Burada revizyonistlerin amacı durumdan yararlanarak kendi içindeki etkinliklerini artırmak, işçi sınıfı karşısında açığa çıkan yüzlerine yeni bir bir "devrimci", "sosyalist" maskesini geçirebilmektir.

ç) Dünya savaşı tehlikesi ve Pişsavaş güdüşü tezleri unutmuş görünmekte (Türk-İş'li sendika a'şalarının devrimciliği, hükümeti destekleme, komprador burjuvazinin işçi sınıfının mütterfiki olduğu vb) ve bu "anlaşmaya" karşı çıkmaktadırlar. Şüphesiz ki amçala rı her zamanki gibi, bu işin ticaretini yapmaktır.

e) Sınaif sendikacılığı: İşçi sınıfının çıkarlarının tavizsiz savunulması ve sulim ve sömürü düzeninin en kararlı muhalifleri olarak "Toplumsal Anlaşma"ya karşı çıkmaktadırlar. Ve bu "anlaşmaya" yırtma mücadelesini "ücretli kölelikle" tinden çıkarken kaldırma mücadelesinin bir parçası olarak çözmektedirler Bu temel nedenle de tüm öteki muhalifleden ayrılmaktadırlar.

Yukarıda bu "anlaşmaya" karşı çıkan ve muhtemelen çıkacak olan bellibaşlı beş grubu sıraladık. Aolduğunu ortaya koymuşuz.

Kuşkusuz "Toplumsal Anlaşma"nın yırtılması mücadelesinde alternatifimiz var olan sendikal düzenin savunulması değil, sınıf sendikalarıdır.

Bu durum reformist ve sosyal-faşist sendika ağaları bir yandan "Toplumsal Anlaşma"ya karşı olduklarını söylerken, bir yandan da CHP hükümetini desteklemeye devam edeceklerini açıklamakta dırlar.

Geçtiğimiz hafta, 24 Temmuz'da Günaydın Gazetesi, DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk ile yaptığı bir görüşmeyi yayınladı. Baştürk, Günaydın Gazetesi muhabirinin sorularını cevaplandırırken DİSK'li sendika ağalarının gerçek niyetlerini yansıtmak tadır. Onların esas düşmanı, esas olarak teknik nedenlere, ön görüşme lerin yeteri düzeyde yapılmamış olmasına ve Türk-İş ile DİSK'in aynı yere birlikte imza atamayacağına başlamaktadır. "Toplumsal Anlaşma"nın işçi sınıfına getirdiği ni yükümlülükler ve kazanılmış hakları gasbetmeyi amaçlamasası konusunda ise tek laf etmemektedir. Tam tersine "devletin geçir mekte olduğu reformlar sosyal ve ekonomik bunalımdan kurtulması için DİSK hükümete destek olmaya çöreek bir lir" diyerek, esasında "Toplumsal Anlaşmaya" "ha yır" demediklerini ve bu anlaşma hükümlerini veya benzer bir anlaşma hükümlerini kendilerinin de uygulayacağını belirtmektedir.

Esasında Abdullah Baştürk'ün sözleri DİSK'li sendika ağalarının gerçek niyetlerini yansıtmak tadır. Onların esas düşmanı, esas olarak teknik nedenlere, ön görüşme lerin yeteri düzeyde yapılmamış olmasına ve Türk-İş ile DİSK'in aynı yere birlikte imza atamayacağına başlamaktadır. "Toplumsal Anlaşma"nın işçi sınıfına getirdiği ni yükümlülükler ve kazanılmış hakları gasbetmeyi amaçlamasası konusunda ise tek laf etmemektedir. Tam tersine "devletin geçir mekte olduğu reformlar sosyal ve ekonomik bunalımdan kurtulması için DİSK hükümete destek olmaya çöreek bir lir" diyerek, esasında "Toplumsal Anlaşmaya" "ha yır" demediklerini ve bu anlaşma hükümlerini veya benzer bir anlaşma hükümlerini kendilerinin de uygulayacağını belirtmektedir.

Esasında Abdullah Baştürk'ün sözleri DİSK'li sendika ağalarının gerçek niyetlerini yansıtmak tadır. Onların esas düşmanı, esas olarak teknik nedenlere, ön görüşme lerin yeteri düzeyde yapılmamış olmasına ve Türk-İş ile DİSK'in aynı yere birlikte imza atamayacağına başlamaktadır. "Toplumsal Anlaşma"nın işçi sınıfına getirdiği ni yükümlülükler ve kazanılmış hakları gasbetmeyi amaçlamasası konusunda ise tek laf etmemektedir. Tam tersine "devletin geçir mekte olduğu reformlar sosyal ve ekonomik bunalımdan kurtulması için DİSK hükümete destek olmaya çöreek bir lir" diyerek, esasında "Toplumsal Anlaşmaya" "ha yır" demediklerini ve bu anlaşma hükümlerini veya benzer bir anlaşma hükümlerini kendilerinin de uygulayacağını belirtmektedir.

Geçtiğimiz hafta, 24 Temmuz'da Günaydın Gazetesi, DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk ile yaptığı bir görüşmeyi yayınladı. Baştürk, Günaydın Gazetesi muhabirinin sorularını cevaplandırırken DİSK'li sendika ağalarının gerçek niyetlerini yansıtmak tadır. Onların esas düşmanı, esas olarak teknik nedenlere, ön görüşme lerin yeteri düzeyde yapılmamış olmasına ve Türk-İş ile DİSK'in aynı yere birlikte imza atamayacağına başlamaktadır. "Toplumsal Anlaşma"nın işçi sınıfına getirdiği ni yükümlülükler ve kazanılmış hakları gasbetmeyi amaçlamasası konusunda ise tek laf etmemektedir. Tam tersine "devletin geçir mekte olduğu reformlar sosyal ve ekonomik bunalımdan kurtulması için DİSK hükümete destek olmaya çöreek bir lir" diyerek, esasında "Toplumsal Anlaşmaya" "